

Foss, A. C. Normann, Alfred Jensen og Tholstrup. 2. (sidste) beh. $2\frac{1}{3}$ (F. sp. 3267).

Ved beslutningen meddeler folketinget sit samtykke til, at Danmark ratificerer den i Genève den 25. september 1956 undertegnede overenskomst om finansiering af visse luftfartstjenester i Island.

På en i juni måned 1948 i Genève afholdt konference vedtog repræsentanter for Belgien, Canada, Danmark, Frankrig, Island, Holland, Norge, Sverige, Storbritannien samt USA en overenskomst, hvorefter den islandske regering over for rådet for den internationale civile luftfartsorganisation (ICAO) skulle forpligte sig til at yde visse luftfartstjenester, bestående i flyveradiotjeneste, vejrtjeneste og flyvekontrol, mod at få størsteparten af udgifterne herved refunderet af de interesserede stater.

Da en forbedring og udvidelse af de eksisterende luftfartshjælpe-midler fra flere overenskomstlandes side fandtes påkrævet, og da der var almindelig enighed blandt de implicerede lande om det ønskelige i at opnå en mere smidig administration, end hvad der havde været muligt under 1948-overenskomsten, blev spørgsmålet om en revision af denne aktuelt, og ICAO indkaldte derfor de interesserede stater til en konference i Genève i september måned 1956. Følgende stater var repræsenteret på konferencen: Belgien, Canada, Danmark, Frankrig, Den tyske Forbundsrepublik, Island, Israel, Italien, Holland, Norge, Sverige, Schweiz, Storbritannien og USA, og samtlige disse stater har undertegnet ovennævnte overenskomst, hvorom enighed opnåedes i Genève den 25. september 1956.

Overenskomsten tjener samme formål som den på samme konference indgåede overenskomst om fælles finansiering af visse luftfartstjenester i Grønland og på Færøerne, nemlig at bidrage til *den sikre gennemførelse af ruteflyvningen på Nordatlanten*.

I overenskomsten indeholdes forpligtelse for Island til at yde visse nærmere angivne meteorologi- og telekommunikationstjenester samt til at etablere visse radionavigationshjælpe-midler til brug for luftfarten. Endvidere indeholder overenskomsten regler om, hvordan disse tjenester skal finansieres.

Overenskomsten vil utvivlsomt betyde en forbedring af fællesfinansieringsarrangementet, idet de nu aftalte regler for finansieringen skulle kunne give en enklere og smidigere administration end efter 1948-aftalen.

Overenskomsten indebærer *en økonomisk fordel for Island* i forhold til overenskomsten af 1948, idet Island efter denne overenskomst skulle udrede 17 pct. af de samlede udgifter ved tjenesterne, medens bidraget efter den nye overenskomst andrager 5 pct., som erlægges for indirekte økonomiske fordele (valutariske, beskæftigelsesmæssige